

LIE TU V I V A

NR. 36 (1101) S. PAULO — BRASIL — 1969 M. RUGSĖJO — SETEMBRO 5 D. — XXI METAI

PLACIAJAME PASAULYJE

Ar bus karas tarp Rusijos ir Kinijos?

NEW YORKAS. Šį klausimą dabar stato visi diplomatai, ypač esą prie Jungtinių Tautų New Yorke stebėtojai, žurnalistai, ir jie linkę atsakyti — kad bus karas, ir bus greit. Tokiam atsakymui pagrindą jiems davė trys faktai.

GENERALINIO SEKRETO RIAUS SUSIRŪPINIMAS.

Pirmas faktas — tai Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus U. Thant prieš dešimtį dienų padarytas pareiškimas:

— Generalinis sekretorius svarsto, jog santykių pobūdis tarp Kinijos ir dviejų pasaulio galybių, ypač Sovietų Rusijos, bus tarptautinei bendruomenei ateinančiais metais problema Nr. 1.

Tada diplomatai ir žurnalistai neperdaug kreipė dėmesio į šį pareiškimą. Tačiau po sovietų-kinų konflikto Šan kiango provincijoje, jie suprato, kad generalinis sekretorius tokiam pareiškimui bus turėjęs svarbių informacijų. Kilęs karas tarp Sovietų Rusijos ir Kinijos tik dar labiau paaštrintų Sovietų Rusijos kontrolę ytu Europoje ir Artimuosiuose Rytuose, karą Vietname ir stiprintų revoliucinius sąjūdžius Afrikoje, Pietų Azijoje ir Pietų Amerikoje, keliamus Kinijai palaikyti komunistinių elementų.

IEŠKO SATELITŲ PRITARIMO

Pagal diplomatus, Sovietų Rusija yra užklaususi savo satelitų, komunistinių valstybių Rytuose Europoje: ar jos padės, pradėjęs jai karą su Kinija.

Ji deda daug pastangų gauti palankų atsakymą. Atrodo, kad anų kraštų komunistų partijos yra priešingos ir siekia švelninti tarp jų santykius. Tačiau karo atveju nusprendė ne partijos masė, o jos valdovai, valdančioji grupė ar diktatorius, kuri parems Sovietų Rusiją.

GRASO ATOMINIŲ KARŲ

MASKVA. Ir trečias faktas: tai Sovietų Sąjungos komunistų partijos oficialiame laikraštyje «Pravda» įdėtas įspėjimas: karas su Kinija yra reali galimybė, ir jei įvyks — bus atominis karas.

Tai patvirtina keleivių pakojimai, stebėjimai ir privatus bei oficialūs Rusijos ir Kinijos kalbėtojų pranešimai.

Sovietų Rusija turi Kinijos pasienyje moderniausius įtaisymus atominiams ginklams, antibalistines, atominių raketų ir šarvuotųjų karines pajėgas. Kariuomenės esą apie 1 su puse milijono. Tai viskas pri taikyta staigiam, atominiams ginklams vykdomam puolimui. Kinija turi irgi daug, ar net daugiau kariuomenės pasienyje. Tačiau jos atominiai ginklai ne tiek išvystyti ir jų turi mažiau. Užtat Sovietų Rusijai patogiau dabar užpulti ir laimėti.

Be to, maršalo Nikolai Kri lovo, Sovietų Rusijos Krašto Apsaugos viceministro grasi nimas, jog atominio karo atveju imperialistinės valstybės pralaimėsiančios, esąs iš tikrųjų nukreiptas prieš Komunistinę Kiniją.

GROMYKO VIZITAS UGOSLAVIJAI

BELGRAAS. Sovietų Rusijos Užsienių Reikalų Ministras Andrei Gromyko rugsėjo 2 d. atvyko į Belgradą. Jis Jugoslavijoje pasiliks 6 dienas ir tarsis su prezidentu ir diktatoriumi Titu dėl santykių pagerinimo ir prekybinių mainų sustiprinimo.

Tai pirmas vizitas aukšto Sovietų Sąjungos pareigūno po 7 metų. Jis reiškia santykių Rusijos ir Jugoslavijos gerėjimą. Tačiau tuo pačiu metu Jugoslavijos laikraštis «Gazeta Literaria» atspausdino jai nepalankų straipsnį ir po fotografijos «Sovietų kariai Pragoje» šitokį parašė: «Išžiūrėkite gerai į šiuos veidus! Išsikirkite fotografiją ir ir pasilaikykite. Šitie veidai gali ryt pasirodyti mūsų krašte ir mūsų miestuose». Tai reiškia, kad jugoslavai jaučiasi gana stiprūs, ir sovietai turi skaitytis su jais.

Brazilija

PREZIDENTUI STIPRIAI SUBIRGUS, LAIKINAI VALDYS KARIŠKIAI

Praeitą ketvirtadienį, rugsėjo 28 d., prezidentas Costa e Silva prezidentūroje pradėjo jausti stiprius kraujotakos sutrikimo požymius. Penktadienį iš ryto atsukrė iš Brazilijos į Rio de Janeiro, pats dar galėjo štai taip iš-

lipti iš lėktuvo. Tačiau kairiojoje kūno pusėje jautė aštrius paralyžiaus ženklus, Gydytojai pareikalavo bent 30-60 dienų absoliutaus poilsio, kad išvengtų kraujo išsiliejimo smegenyse (trombosis).

Tada prezidentas pasikvietė Aviacijos, Laivyno ir Kariuomenės ministrus ir pareiškė savo norą, kad jie perimtų jo pareigas.

PERIMA KARIŠKIAI

Šie penktadienį-sekmadienį pasitarę su kitais kariuomenės dalių vadais, per savo įgaliojimą pasikalbėję su Brazilijos viceprezidentu ir Senato pirmininku Pedro Aleixo, kuris pagal Konstituciją turėjo perimti valdžią, sekmadienį 20 valandą sušaukė visų ministrų tarybą ir išleido konstitucionalinį Aktą Nr. 12.

Juo Karo Laivyno ministras Augusto H. Rademaker, Kariuomenės ministras generalas Aurelio de Lyra Tavares ir Aeronautikos ministras maršalas Marcelo de Souza e Melo perima Brazilijos prezidento valdžią ir pareigas iki prezidentas Costa e Silva pasveiks. Valdžios perėmimą pateisina ypatinga Brazilijos porevoliucinių laikų ir dabartinė padėtis, susidariusia po 1968 metų gruodžio 13 dienos ir valstybės saugumo, tvarkos ir ramybės reikalavimais.

PADIDĖJO PREKYBA

Pagal statistikos duomenis São Paulo valstijoje per šiuos metų pirmuosius 7 mėnesius pramonės prekių pardavimas yra 10% didesnis, negu pernai tais pačiais mėnesiais. Taip pat ir liepos mėnesį prekyba pakilo.

Šiais mėnesiais davė kredito oficialūs bankai 26% daugiau negu pernai, o privatūs bankai 11,2% daugiau.

BA GTAS KRUVINASIS «FUTBOLO KARAS»

SAN SALVADOR. Kaip praneša OEA (Amerikos Valstybių Organizacijos) stebėtojai, San Salvador jau ištraukė iš Honduro okupuotų sričių visus savo karinius.

Tai padarė stipriai paspaudus Amerikos Valstybių Organizacijų tarybai. Ji pagrasino tuoj pat imus ūkinio ir politinio boikoto. Tačiau jos turėjęs pareigoti kad garantuos 300 tūkstančių sansalvadoriečių, gyvenančių Honduro saugumą ir turtą. O tai nebus lengva.

Lietuvių Šeimos ir Švietimo Metai

Šio M. L. nr. GARBĖS LEIDĖJA

yra Vila Zelinos LIETUVIŲ KATALIKIŲ MOTERŲ DRAUGIJA

Josios narėms ir valdybai už prisidėjimą prie lietuviškojo laikraščio, ir tuo pačiu prie lietuviškos palaikymo širdingai dėkoja

"Mūsų Lietuvos" administracija

Tautos Sventei Artėjant

Artėja rugsėjo 8 — Tautos šventė. Vasario 16 labiau minime Lietuvos nepriklausomybę ir jos politinį gyvenimą. Tautos šventė švenčiame mūsų, lietuviškosios tautos dvasinio ir kultūrinio gyvenimo, lietuviškosios dvasios ir tautinio vieningumo pradus.

Tautos šventėje prisimename Vytauto Didžiojo vainikavimui skirtą dieną. Tada lietuvių tauta buvo galingiausia: ji valdė žemės plotus nuo Baltijos marių iki Juodosios Jūros. Prisimename ir kitą mūsų tautos pagarbą — su josios sunkiais laikais, sukilimais prieš pavergėjus, žiaurius priespaudos laikus, bet ir dingus jos momentus Tėvynėje ir išsivijoje.

BENT 50 METŲ

1963 metais Ateitininkų Sąjungos vadovybė anketos būdu užklausė JAV-čių ir Kanados ateitininkų: «Kiek metų dar duodate Ateitininkų Sąjungai gyvuoti išsivijoje? Ivaizdus buvo atsakymai. Daugelis moksleivių ir studentų atsakė: «Bent 50 metų». Mažiau metų davė ateitininkai sendraugiai.

Taigi, tautiniai susipratę lietuviškasis jaunimas ir išsivijoje gyvendamas, mano išlaikyti lietuviškąsias draugijas bent 50 metų, o tuo pačiu ir lietuviybę.

Panašiai ir mes turėtume spręsti čia, Brazilijoje. Jei tik turėsime noro ir ryžto — išlaikysime lietuviybę, ir jaunosios kartos tam tikra dalis jausis lietuviškas!

TRAŠA AR LIETUVOS ŽIEDAS?

Be abejo, tai stato mums sunkų, bet didingą uždavinį: nebūt mėsliu, nesunkyt traša svetimuosiuose, o išsiskleis pa saulyje Lietuvos žiedu. Praktiškai tai reikia pastangas pasirodyti mūsų gyvenamajame krašte ir aplinkoje savo turtinga dvasia, gražia lietu-

Jau esamą neapykantą sansalvadoriečiams padidino įvykęs karas. O jų išgabend. į San Salvadorą neįmanoma, nes ir taip šis kraštas perpildytas žmonėmis.

viška kultūra, dailė, literatūra, daina, šokiu. Tokiais žiedais, dalykais grožisi mūsų jaunoji karta, didžiuojasi būti lietuviškas. Tai skatina svetimą tautą laikyti mus aukštesnę kultūros tautą, verčia laisvės ir pagalbos.

Šiam didingam uždaviniui vykdyti reikia ryžtingų, stiprių žmonių. Vergiškai nesuklupti prieš nutautinančią ap linką, neparduoti savo vaikų, jaunimo «dėl trupinio aukso, jiems duojamo gardaus valgio šaukšto» gali viduriniai dvasingi, atsparūs, jaučiant savo lietuviškąją ir žmoniškąją vertę autiečiai. Jie nesibijo eiti dirbti, aukotis dėl lietuviškosios kolonijos, jaunomenės, kultūringųjų paren gimų.

PATRIOTIZMAS — TIKROJI MEILĖ

Juk iš lietuvių tautos mes esame kilę, paveldėję iš jos tiek gerų savybių, gavę tiek gėrybių, su tautiečiais artimiausiai susirišę. Užtat dėkin goji artimo meilė turi reikštis pirmiausia tautiečiams. Mes jiems, ypač Lietuvoje atėjūnų «apiplėstiems» tautiečiams, turime būti gailėstinieji samariečiai. Tautiečių meilė turi tapti patriotizmu, t.y. gyva, veiklia, pastovia meilės dorybė.

Tad tikra artimo meilė išsiskleidžia tautiečių meile, reiškiasi patriotizmu. Mylėdami tautiečius, mes mylime ir patį Dievą. Mat, praktiškai meilę Dievui mes tegalime pareikšti meilės darbais artimui. Be tokio patriotizmo esame dideliame pavojuje tauti besisvaidančiais skambiais žodžiais, susidagusiais savanaudžiais materialistais. Daug tautiečių ir jų vaikų to pavojaus neišvengė. Ir tokių ir Brazilijai nėra naudos. Ir priešingai — būdami lietuviškas patriotais mes esame dvasingi, pilnutiniai žmonės, tikri krikščionys ir Dievo mylėtojai. Tautos sventei artėjant, verta tai gerai pasvarstyti.

LIETUVIAI ARGENTINOJE

SUSIVENIJIMAS LIETUVIŲ
ARGENTINOJE

minėjo liepos 12 dieną savo mirusius narius iškilmingomis pamaldomis Aušros Vartų bažnyčioje, Avellaneda, vaiko padėjimu prie lietuviškojo kryžiaus ir bendrais pietumis.

Liepos 12 d. Susivienijimas atšventė savo gyvavimo 55 METŲ SUKAKTĮ iškilmingu minėjimu savo Dr. V. Kudirkos rūmuose. Jis pradėtas vėliavų įnešimu. Jas įnešė mažųjų ansamblis, pasipuošęs tautiniais rūbais, Meninėje dalyje jis padainavo lietuviškų dainų ir pašoko lietuviškų šokių. Ištiesą dainų programą išpildė Šv. Cecilijos mišrus choras. Buvo vaišės, daug šveikinimų ir jaunų šeimų.

Liepos 26 dieną Susivienijimas suruošė solistų koncertą vakarą. SLA turi keletą skyrių Buenos Aires mieste ir provincijoje.

ARGENTINOS LIETUVIŲ
CENTRAS

savo gražiose patalpose birželio gale suruošė puikų varduvininkų (Antanų, Jonų, Petrių ir Povilų) pagerbimą su trumpa, bet gražia programa ir vakaru. Gi liepos 27 d. su ruošė Dariaus ir Girėno minėjimą su Oaų pagerbimu ar batėle ir meniška programa, o rugpjūčio 3 d. — Vaikų Dieną, kur mažieji buvo pavaišinti ir apdovanoti.

Prie ALC yra prisiglaudę jo globojami vaikučių sambūrys PAPARTYNAS, TAUTINIŲ ŠO

KIŲ ANSAMBLIS, «AUŠROS» choras ir kitos organizuotos grupės.

ROSARIO LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖ

minėjo Tėvo Dieną, sujungdama ją su Antanų, Jonų, Petrių ir Povilų pagerbimu birželio 29 d. Mišiomis Šv. Kazimiero bažnyčioje ir assado — pietumis. Argentinos Lietuvių Bendruomenės apylinkių yra ir Buenos Aires ir kituose miestuose.

MINDAUGO DRAUGIJA BERISSO mieste suruošė atsišveikinimą (lietuviškai būtų gal „pintuvės“) savo veikiam nariui Raul Petroniui. Jis savo vestuves su Mirta Aguirre atšventė šios draugijos patalpose. Berisse dar gyvuoja NEMUNO draugija,

2 VYSKUPAI SVEIKINO
JAUNAVEDŽIUS

Argentinos lietuvių veikėjo ir Radijo Valandėlės vedėjo Zeferino Juknevičiaus vyresnyis sūnus Pranciškus J. Juknevičius vedėsi su Ona Marija Obit, kurios motina lietuvė, Santo Cristo bažnyčioje. Jų moterystės ryšį palaimino klebonas J. Stasiulevičius, esant bažnyčiai pilnutėlei žmonių, kadangi jiedu abudu buvo uolūs šios parapijos draugijų veikėjai. Užtat juos sveikino telegramomis vyskupas Alejandro Scheil (Lomas de Zamora diecezės) ir Neuquen

diecezės vyskupas Jaime Nervo Žinoma, po to buvo šaunni vestuvių puota.

AUŠROS VARTŲ PARAPIJA

pagaliau įsitaisė gražų įžmones atgręžtą altorių. Jis buvo pašventintas gražiomis apeigomis liepos 6 dieną, dalyvaujant šv. Cecilijos chorui ir daugybei žmonių.

Prie «Aušros Vartų» parapijos glaudžiasi Tėvu Marijonų leidžiamas dvisavaitinis patriotinio ir religinio turinio laikraštis «Laikas», teitininčių kuopelė, tautinių šokių Ansamblis «Rambynas» su mažųjų «Atžalyn», gana įdomus savo eksponatais Lietuvių Tautinis Muziejus, didelis mišrus Šv. Cecilijos Choras, lietuvių seselių Kazmieriečių vedama didžiulė pradžios mokykla ir kitos lietuvių ir vietos katalikų grupės, nes ši parapija yra mišri.

KITOS DRAUGIJOS IR
SAMBŪRIAI.

Be anksčiau paminėtųjų dar veikia BIRUTĖS DRAUGIJA, kuri vadovauja SENEIŲ ŽIDINIUI jau 4 metai. Tuo Senelių Židiniu taip pat rūpinasi ir kitos lietuviškosios draugijos. Yra dar Temperley ir Adroque priemiesčiuose kitas «Aušros» choras, Konstantino Norkaus ir Prano Ozinsko leidžiamas periodinis kairus laikraštis «Argentinos Lietuvių Balsas», stį proka «Lietuvių Pramoninkų ir Prekybininkų Sąjunga», sporto klubas «Kovas» ir kitos.

Dauguma šių draugijų ir

sambūrių sudaro A. L. O. S. ARGENTINOS LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ IR SPAUDOS Tarybą. ALOS rūpinasi bendraisiais visos lietuvių kolonijos reikalais, kaip Senelių Židinio finansavimu, Vasario 16 šventės suruošimu, Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso parengimu ir pan. Jos ilgamečiu veikliu pirmininku buvo pramoninkas J. Čikstos. Dabar taryba išsirinko naują vykdomąją valdybą, kuriai pirmininkauja Arturas Mičiūdas (L. C. «Aušros» choro atstovas).

Taigi, Argentinos lietuvių, nors gyveną didžiuliam Buenos Aires mieste ir pačioje Argentinoje bei priklausą įvairių pažiūrų ir krypčių organizacijoms, suranda bendrą kalbą ir bendrai veikia, nežiūrint visų žmoniškų silpnųjų ar pasitaikančių nesusipratimų.

NUŽUDYTAS UKRAINIEČIŲ
ARKIVYSKUPAS

Basil Velyckovsky rusų slaptosios policijos Lwovo kalėji jime Jis vadovavo Ukrainos Katalikų Unitų Bažnyčiai Jis buvo suimtas prieš keletą mėnesių, kai teikė ligonio sakramentus vienam tikinčiajam. Po 10 dienų tardymo jis buvo nužudytas. Anksčiau pasitaikęs arkivyskupą buvęs atsilankęs sovietų policijos agentas, vaidinęs turistą prancūzų, slaptai Vatikano atsiųstą su visais bažnytiniais kredo cialais, Arkivyskupas jam būk patikėjęs ir davęs raštu informaciją apie Ukrainos katalikų pagrindžio veiklą.

Kontra-Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

Neturiu pagrindo netikėti, kad pulk. Žuko pasikalbėjimas su kap. Svila ir po to su krašto apsaugos ministru prof. Šimkum buvo toks, kaip pulk. V. Ž. perduota. Bet man kap. Svilas tada nė žodžio apie tai neužsiminė. Nieko man apie tai nesakė ir žvalgybos skyriaus viršininkas M. Lipčius.

LABAI SALDI PREKĖ

Sacharino vagonų buvo ne trys, o du. Jie buvo sulaikyti, mano parėdymu, Jonavoje, bet iš ten išspruko. Paskui vienas vagonas sulaikytas ne Joniškėje, o Obelių stotyje. Kita, jau pasprukusi, sulaikė rusai ties Maskva ir ten, pagal seną rusų muitinės įstatymą, veikusių ir pas mus, konfiskavo ne tik pačią siuntą, bet ir mūsų vagoną, kuris buvo vienintelis toje byloje mūsų materialinis nuostolis. To skandalo užsienyje buvo galima išvengti, jei tada vyr. leitenantas K-s būtų įvykdęs mano įsakymą ir neišsigaandęs dir. V-no Jonavoje.

1921 m. gruodžio pirmosiomis dienomis pas mane užėjo kapitonas Kazys Svilas, mūsų karo attachė Maskvoje. Aš jo asmeniškai dar nebuvau pažinęs, nes jis ilgesnį laiką išbavo Maskvoje ir tik dabar buvo atvykęs atostogų. Daug pasasakojo apie darbą ir gyvenimo sąlygas Maskvoje ir apskritai Sovietuose. Paskui kalba kažkaip staiga nutrūko. Jaučiau, jog kapitonas turi kažką svarbesnio pasakyti, nei tuos dalykėlius, nuo kurių pradėjo. Kapitono veido išraiškoje buvo regimas svyravimas: sakyti, nesakyti... Nusišypsojau

ir padrasinau:

— Kam autylėt, sakykite.

Kaip. Svilas nusijuokė ir pradėjo pasakoti:

— Tam ir atėjau. Bet reikalas rimtas, įmaišyti aukšti asmenys. Ar neišsigąsite išvesti iki galo? Nors mane jau įspėjo, kad jums pasitikėčiau, bet sunku pradėti.

— Kapitone, nėra nei tokių bylų, nei asmenų, kurių išsigąsčiau, nors mane ir iš pareigų atleisčiau. Bet ir tuomet aš surasiu būdą,

kaip kitais keliais prieiti; nesu ateivis šiame krašte ir ne dėl duonos dirbu.

— Gerai, — ryžosi kapitonas. Aš noriu Lietuvą matyti gražią ir švarią visais atžvilgiais.

— Tam pačiam tikslui ir aš atsisėdau į šią kėdę; tarnauju ir dirbu pagal savo sąžinę arba išvyksiu į užsienį.

Kapitonas ištiesė ranką, kurią aš paspaudžiau. Tada jis pradėjo dėstyti, kad jau seniai sužinojo, jog iš Lietuvos eina šmugelis ištisais vagonais. Vagonai eina užantspauduoti, kaip diplomatinės siuntos. Svarbiausia prekė tai sacharinas, bet yra ir narkotikų. Siuntos nepristatomos į Lietuvos pasiuntinybę Maskvoje, bet kažkokie tipai tas prekes perima, skubiai iškrauna, o dokumentai supaikinami. Jo žodžiais, yra keli aukšti pareigūnai Užsienio Reikalų Ministerijoje (URM) ir kažkas pasiuntinybėje, kurie tuo užsima. Be aukštųjų asmenų neįmanoma gauti toms siuntoms diplomatinę antspaudų ir dokumentų.

— Ar sovietų įstaigos iki šiol to nepastebėjo, jeigu, sakote, ištisi vagonai eina? — klausiu.

— Tas ir yra, kad žino, bet netrukdo. Esu tikras, kad tie asmenys, kurie perima vagonus

yra arba patys «črezvyčaiškos» (vėliau NKVD) tarnautojai, arba dirba su jos žinia ir kontrole.

— Suprantu. Čiups ir sukels skandalą, kai tas jiems bus naudinga ir reikalinga. Tuo tarpu per juodos rinkos operacijas čiumpa spekuliantus ir priverčia juos šnipinėti — verbuoja sau agentus. Bet jie tokiu būdu jau galėjo užverbuoti ir mūsų pareigūnus, įveltus į tą operaciją?

— Visai teisingai, — patvirtino kapitonas ir dėstė man savo įtarimus toliau. Dar paklausinėjau kapitoną, kuris pagaliau, išsivadavęs nuo jį slegiančios paslapties, atgijo.

— Na tai kaip? — paklausė jis.

— Pradėsiu vyti nuo šio galo man duotą siūlą. Tikėkimės, kapitone, kad prieisim iki galo.

— Aš daugiau negaliu jums padėti, aš šiandien išvažiuoju.

— Jei turėsite žinių šioje byloje, ar kitokių, rašykite man diplomatinio paštu — paprašiau.

— Ne, nepasitikiu. Sovietai viską sugeba sužinoti. Ir čia ateidamas nesu tikras, ar kas iš jų manęs nesekė.

— Aš patikrinsiu, jei būtumėte sekamas čia, Kaune. Mums būtų įdomu išaiškinti tokius tipus.

Paklausiau kapitoną, kur ir koku keliu jis iš manęs eis ir telefonu pavedžiau išorinio sekimo vedėjui išsiųsti žmones patikrinti.

Vakare, viską apsvarstęs iš pagrindų, nuėjau pas žvalgybos skyriaus viršininką Mykolą Lipčių į būtą.

(Bus daugiau)

LENKIJOS VYSKUPŲ
GANYTOJIŠKAS LAIŠKAS

buvo skaitomas prieš keletą mėnesių visose bažnyčiose. Jame vyskupai apskundžia Lenkijos komunistinės valdžios daromas sunkenybes Bažnyčiai: nedavimą statyti naujų bažnyčių, labai sunkų išdavimą bažnyčių remontams neleidimą įkurti naujų parapijų, neleidimą vaikų mokyti namuose katekizmo (leidžiamą sunkiai baudžiamai), neleidimą mokyti motinų religiniuose institutuose, spausdinti katalikiškų knygų ir spaudos, kuri galėtų patenkinti jų paklausą.

Nesenai buvo rinkimai į Lenkijos parlamentą. Žinoma, jame daugiausiai balsų gavo (80%) komunistinė Sąjunga, ji Darbininkų Partija. Leista gauti 10% ir taip vadinamiems «nepriklausomiems», kuriuos sudaro «katalikai»: grupė P X, Krikščioniškoji Socialinė Autonominė Asociacija ir grupė ZNAK. Iš jų pirmosios tik iš vardo tėra katalikiškos ir yra komunistų įtakoje. Taigi katalikai turi tik 5 atstovus.

BIJO PASAKOTI

Iš Lietuvos į Š. Ameriką ir Braziliją atkeliavę broliai sesės lietuviai labai vengia pasakoti apie gyvenimą Lietuvoje. Aiškiai matyti, jog bijo. Bet girti Lietuvos gyvenimo tai nesibijo.

Daugiau papasakoja, kai pasijunta esąs vienas. Tada atsiveria burnos, jog Lietuvoje esama ir vargo, ir nepatenkintų, ir laisvės laukiančių žmonių.

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBĖS atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 75 00; Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 30
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00
ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Ar Spauda Yra Skalbykla?

Daugelis ir šiais laikais visai nesidomi spaudintu žodžiu, bet daug kas ir domisi. Jeigu dauguma lietuvių išsivijos nesidomėtų spauda ir jos nevertintų, tai negalėtų išsilaikyti mūsų laikraščiai. Nors su nemažais sunkumais, bet dar gausi eilė laikraščių gyvuoja. Tai rodo, kad dar yra daugiau ar mažiau reikalingi. Kai dings jų reikalingumas, tai joks pasigaliėjimas jų neįstengs išlaikyti.

Laikraščių reikalingumas ne visiems vienodas. Vienam lietuviškas laikraštis reikalingas gauti žinių iš lietuvių pasaulio, iš Lietuvos; kitas ieško bendro pobūdžio žinių iš viso pasaulio; trečias nori rasti laikraštyje kultūrinių dalykų; ketvirtas skaito tik lietuviškai savo ir vaikų kalbai išlaikyti ir t.t. GYVAME GYVENIME Į SAVĄJĄ SPAUDĄ KIEKVIENAS ŽIURI SAVO INTERESO AKIMIS IR UŽMIRŠTA BENDRĄ SPAUDOS UŽDAVINĮ AUKLĖTI FORMUOTI IR DUOTI ŽINIŲ, BUDĖTI IR SAUGOTI MORALINES IR TAUTINES VERTYBES, KELTI IR PRATURTINTI SKAITYTOJŲ DVASIA BŪTI POZITYVŲ VISUOMĖNĖS ŠAUKLIU.

Iš senų laikų lietuvis skaitytojas kažkaip su pagarba žiūri į spaudintą žodį. Įmdamas laikraštį į rankas jis tikisi rasti ko nors naudingo vienu ar kitu atžvilgiu. Deja, nekartą lietuviškų laikraščių skaitytojas turi nusivilti, neranda aiškių nuslydimų nuo bendrojo spaudos uždavinio; užuot radęs gaivinantį lietuviybės šaltinį, nekarta jis pajunta pamazgų kvapą, žinoma, tas atstumia.

Kaikam spauda yra tartum skalbykla. Yra žmonių, kurie mano, kad geriausia vieta sąskaitom suvesti yra laikraštis. Įvyko kurioj nors lietuvių kolonijoje nesusipratimas, susipyko asmenys ar grupės, žiūrėk, pasipila serijos laišku — abi pusės bėga skalbti savo marškinių į laikraštį. Kai reikia parašyti korespondenciją apie kultūrinius įvykius, tai nėra žmogaus, bet kai užverda skalbykla, atsiranda ir rašančių. Negeriau yra ir mūsų lietuviškosios veiklos viršūnėse. Savo viršūnes žiūrime kaip į visuomenės vadus, laukiame jų iniciatyvos šiuo sunkioju Lietuvos gyvenimo metu ir jaučiame dėkingumą. BET NUSIVILIAME PAMATE, kad tie viršūnių veikėjai spauda paverčia skalbykla. Ir jie bėga su savo marškiniiais viešumon, užuot juos išskalbę privačiojo aplinkoj. Tuo būdu jie suniekina patys save, piktnaudoja spaudą, žemina patį lietuviybės reikalą.

Suprantama, veikėjai nėra angelai, atėiranda nesusipratimų, susikirtimų, ambicijų. Bet ar tiem dalykam išlyginti reikia viešumos? Tikriausiai atvirksčiai! Viešuma tik pagilina susikirtimus, ambicijas ir dar labiau apkartina atmosferą. Dėlto ir mažieji ir didieji veikėjai turėtų rasti kelius į taiką be triukšmo spaudoje.

Sakoma, jog ginčai spaudoje reikalingi, nes tuo būdu išsiaiškinama, errandama tiesa. Deja tokiems ginčais, kokie paprastai vyksta mūsų spaudoje, tiesa ne tik nesurandama, bet dar labiau aptemdama, supainiojama. Juk ginčė-peštynėse kiekvienas siekia apginti savo poziciją, dare viską kitam suniekinti ir pats išeiti nugalėtoju. Tai žodinė kova, kuriai rūpi ne tiesos suradimas, bet savo ambiciją apginti.

Kas kita yra kai reikalai ramiai svarstoma, diskutuojama, ir taip ieškoma išsiaiškinti. Čia vyrauja ne ambicinė kova o logiškas argumentų išdėstymas. Toks nuoširdus pokalbis yra pageidaujamas ir spaudoje.

Skaitytojas, sekdamas vienos ir kitos pusės įrodymus, pamato dalyką iš visų pusių ir susidaro pilnesnį vaizdą. Nuo žmonių skirtumai yra naturalus dalykas, ir nė vienas laikraštis negali jų išvengti. Kai atsiranda svarbesnio pobūdžio

Tiesa ir netiesa

PETRAS PAKALNIS

«Jūdas», «Išdavikas». — šaukė Sovietų spauda, išgirdusi, kad Anatol Kuznecov nebeneri grįžti iš Anglijos į Rusiją. «Jūs visiems laikams mirėte», taip rašė kažkoks Boris Polevoi oficialiame komunistų organe «Tiesa» rugpiūčio 7 d., «nes mūsų liaudis, įvykdžiusi pasaulyje pirmąją socialinę revoliuciją, apginusi didžiausiam kare savo Tėvynę ir savo idėjas, niekad nedovanos išdavystės». Dovanoti ir atleisti yra krikščioniskos dorybės, ir negalima laukti, kad komunistai jomis pasižymėtų. Bet tiek to! Pasižiūrėkime šaltai ir ramiai, kaip Kuznecovas paspruko iš Rusijos.

Boris Polevoy sako tiesą, kad Kuznecovas pasisiūlė aprašyti Lenino gyvenimą. Sovietai ruošiasi švęsti šimtąjį Lenino gimtadienį, ir šauni biografija jiems labai reikalinga. Komunistams pritarus Kuznecovo prašymui, jis gavo vizą į Angliją dviem savaitėm. Leninas gyveno Londone ir Kuznecovas norėjo aplankyti tas vietas.

Atvykęs į Londoną, Kuznecovas apsigyveno Apolono viešbutyje ir pirmąsias keturias dienas elgėsi kaip pavyzdingas komunistas. Penktos dienos pavakarę jis išėjo su savo nuolatinu palydovu, slaptos policijos agentu Andjapazidze, pasižiūrėti kabaretų. Išėjęs iš tų nešvarių namų, Kuznecovas pasakė palydovui noris susirasti prostitutę. Palydovas neitarė, kad jis nori pabėgti, ir ėjo į savo viešbutį. Tuo tarpu Kuznecovas smuko į artimiausią anglių valdžios įstaigą ir užkalbino pirmąjį valdininką. Sis, matyt, buvo gerokai prasilavinęs žmogus ir, pats nekalbėdamas rusiškai, paskambino rusiškai kalbančiam žurnalistinei David Floyd. Floyd patarė Kuznecovui paimti takšį ir atvykti į jo butą. Tačiau Kuznecovas nuvažiavo į viešbutį, pasiėmė savo rašomąją mašinėlę ir paltą, kuriame buvo įsiuvenus rankraščių nuotraukas, ir tik vėliau pasiekė anglių žurnalistą. Floyd paskambino vidaus reikalų ministeriui ir paaiškino Kuznecovo padėtį. Ministeris Callahan, pasitaręs su premjeru, užtikrino Kuznecovui neribotam laikui vizą Anglijoje.

Boris Polevoy rašo kad Kuznecovo užsigeidimas susirasti prostitutę «sudaro jo tikrąją esmę». Tai labai įpykusio žmogaus reakcija į drąsų Kuznecovo

skirtumų, ypač jau viešumon iškilusių, dera viešai ir išsiaiškinti. Tai nereiškia, kad reikia iš to padaryti peštynes. Čia viską lemia saikas ir paprasčiausias kultūringumas. Kai jo pritrūksta, diskusija tampa peštukišku ginču. Tai labai ryšku išsivijos spaudoje ir Šiaurės ir Pietų Amerikoje. Anglų, prancūzų spaudoje niekas purvais nesidrąsto, net ir skaitytojų laiškuose.

Tos įsidėmėtinios mintys tilpo Kanados «Tėviškės Žiburiuose».

covo apsisprendimą nebegrįžti Rusijon. Tas pats Boris Polevoy prideda: «Kasgi Anglijoje nežino, kad tarybiniai rašytojai laisvai keliauja po visą pasaulį, tiek kaip turistai, tiek kaip korespondentai, tiek įvairiais visuomenės reikalais, kad slėpti savo kūrinius, užkasti juos žemėje gali nebent beprotis». Čia Boris Polevoy arba suklydo, arba pamelavo. Argi jis nežino, kad garsiajam jo bendravardžiui Boris Pasternakui komunistai neleido važiuoti Švedijon pasiimti Nobelio premijos už romaną «Dr. Živago»? Tam pačiam Kuznecovui rusai neleido vykti Amerikon. Neleido ir Andrei Voznesensky, kurį amerikiečiai kvietė Newyorkan skaityti savo poezijos. Vakar radau JAV žurnale Newsweek žinią (rugpiūčio 18 d. numeryje), kad šešiemis rusų rašytojams komunistai atšaukė visas į Italiją. Ten pat pridėta ir kita žinia: «Aleksandr Tvardovski, pažangus «Novy Mir» žurnalo redaktorius, galys būti kita žymi auka; jo pašalinimas iš redakcijos laukiamas kiekvienu momentu». Štai kaip atsiliepė Rusijoje Kuznecovo pabėgimas! Ne, Sovietų rašytojai negali laisvai keliauti nei po geografinį, nei po kūrybinį pasaulį, nes turi būti propagandistais komunistinių idėjų, nesvarbu ar jie į jas tiki, ar ne. Skaitant pirmuosius du Kuznecovo pareiškimus anglių spaudoje ir turint prieš akis Sovietų rašytojų bylas, reikia sakyti, kad Kuznecovas sako tiesą, o Boris Polevoy meluoja. Kad ir Kuznecovas melavo Sovietams, tuo nereikia stebėtis. «Aš atsiprašau», taip jis rašė iš Londono Sovietų vyriausybei, «už apgavystę, kurios griebiausi, kad galėčiau apšviesti Rusiją. Bet toji apgavystė buvo man primesta. Jūs patys sukūrėte sąlygas, kuriose negalima iškeliauti į užsienį be apgavystės».

Prieš keletą metų rusų rašytojas A. Voznesensky taip apibūdino santykius tarp Sovietų valdžios ir Rusijos rašytojų:

«Jūs atėmėte iš mūsų gėdos jausmą taip, kaip gydytojas nupjauna akląją žarną. Kaip gėdingai mes tylime arba, geriausiu atveju, murmam ir mikčiojam. Man gėda netų dalykų, kuriuos aš pats esu anksčiau parašęs».

Taip sako ir Kuznecovas. Dviejų liudininkų užtenka.

Jėzuitai ant Mėnulio

BR. K.

Nuo neatmenamų laikų visų tautų astronomai domėjosi mėnuliu, bet tik 1645 m. belgas van Langren, Ispanijos karaliaus matematikas, išleido pirmąjį mėnulio žemėlapi. Kadangi jis įdėjo daugybę katalikiškų vardų, jo žemėlapis nepatiko protestantams. Anais laikais vieni smarkūs religiniai ginčai, ir kiekviena pusė griežėsi visokių priemonių dugalėti savo oponentą. Praėjus 2 metams mokytas Dančigo burmistras protestantas Jonas Hevel išleido savo mėnulio žemėlapi, atmesdamas katalikiškus vardus. Bet ir tas žemėlapis buvo netobulas. Todėl 1651 metais italas jėzuitas Riccioli, paruošęs stambų dviejų tomų astronomijos vadovėlį, vardu «Almagestum Novum», paprašė savo ordino brolių, tėvą Grimaldį kad jis nubraižytų jam mėnulio žemėlapi. Žemėlapis išėjo gana tikslus ir tėvas Riccioli pradėjo krikščyti mėnulio vietoves savo vardais.

JŪROS, KALNAI, KRATERIAI

Mėnulyje matosi tamsūs plėmai, kuriuos jis pavadino jūromis. Tokių jūrų yra daug ir jis davė joms nekalnus vardus: Ramioji Jūra, Debesų Jūra, Lietaus Jūras ir pan. Mėnulis yra turtingas krateriais ir T. Riccioli davė jiems astronomų matematikų ir garsųjų filosofų vardus. Taip mėnulyje randame Aristotelio Placoo, Pitagoro, Anakeagoro ir kitų žymių žmonių vardus. Kai pritrūko vardų iš to laisnės praeities, jis pradėjo krikščyti kraterius naujų laikų astronomais: Koperniku Galileju, Billy ir t.t. Labai do nus jis buvo savo ordino broliams tėvams jėzuitams. Per T. Riccioli malonę net 25 jėzuitai astronomai gavo po kraterį. Žinoma, vieną kraterį jis pavadino savo vardu, o kitą savo bendradarbio — T. Grimaldi. Tėvui Grimaldi jis paskyrė gana didelį kraterį, o sau labai kuklų. Abu krateriai yra mėnulio rytuose netoli pusiaujo. Tas jėzuitų sukurtas mėnulio vardynas išsilaikė nepakeistas iki 1932 metų.

«EŽERAI, PELKĖS...»

T. Riccioli atžymėjo mėnulyje ne tik jūras ir kraterius, bet taip pat ir pelkes, įlankas, pusiaušalius ir kalnus, kuriuos jis pavadino terra — žeme ir davė jis atskirus vardus. Mums matomoje mėnulio pusėje yra 567 krateriai, 21 jūra, 2 ežerai, 4 įlankos, 4 pelkės, 21 kalnas, 1 okeanas, 8 įsikūsimai ir 5 stėnai.

Patobulėjus astronomijos mokslui, žinoma, reikėjo peržiūrėti T. Riccioli sukurtą mėnulio žemėlapi ir pakeisti kai kuriuos vardus. Bet esmėje buvo paliktas tas pats principas ir beveik visi pavadinimai. Po T. Riccioli mirties (pabaiga 5 pusl.)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Ar Eiti Klystkeliais?

Žinau, buvo, yra ir bus jaunuolių (ir nebe jaunuolių) kurie lyg ir išsižada savo tautybės. Vienas tokių buvo mūsų Himno autorius dr. Vincas Kudirka. Jis ir kalbą buvo primiršęs. Tačiau, jis visą laiką, kaip vėliau pats pasakojo, savo dvasioje jautė tuštumą. Jis buvo atitoles nuo savo tautos, bet nepritapo prie svetimųjų. Pagaliau jis pamatė savo klaidą, ir ryžosi būti susipratusių lietuviu ir dirbti Lietuvos naudai. Jam buvo gėda, kad jis taip ilgai klaidžiojo patamsėse.

Esate jauni. Kaikas jūsų pradėjote eiti Kudirkos keliais — nutolti nuo savo tautos. Iš širdies jums sakau:

— Žiūrėkite, kad vėliau netektų jums gailėtis, kaip gailėjosi jaunas Kudirka.

PALAUK, PAŽIŪRĖSIM!

Tai buvo keletas metų atgal. Kartą klube priėjo prie manęs jauna, man gerai pažįstama ponija ir mes kalbamės. Po kiek laiko ji man ir sako:

— Atsimeni, ponas, tu mane vieną kartą taip užgavai, kad aš ir mirsiu, o neužmiršiu.

Na, kasgi čia galėtų būti, galvojau. Rodos tos ponios tai tikrai netinkamu žodžiu neužgavau. Aš žiūriu nustebęs, ji žiūri į mane.

— Ponija, pagaliau sakau, kaip ten buvo? Ar jūs galite man pasakyti, kada ir kaip aš jus taip baisiai užgavau?

LIETUVAI

JANINA DEGUTYTĖ

Tu — mažutė, tu telpi visa
 į Čiurlionio karalių delnus...
 Tu — riekelė duonos kasdieninės
 Ant pasaulio vaišių pilno stalo...

Tu ant gaublio — mažas lopinėlis,
 Žalgirio šarvu plieninis žvynas.
 Pirėiupio liepsnos ir kraujo ženklas.
 Ežerų dangaus tyriausias lašas.

Žalias rytas ant pilkų arimų,
 Spindulių lietus aikštės erdvėj.
 Tu — ant gaublio padūmavęs gintaras
 Su pušies kvapu ir kraujo atšvaitu...

Tiktai mūsų meilėj — tu didžiulė.
 Mūsų deinoose — tu nesudeginama.
 Mūsų ilgesy — brangiausia pasaka;
 Mūsų akyse tu — saulės kraštas.

J. Degutytė yra viena iš pačių iškiliausių pavergtosios Lietuvos poetų, kurios eilės trykšta karšta tėvynės, žmonių meile, nuoširdumu, žaviu vaizdingu.

— Papasakosiu, — prabilo ponija. — Mano tėvai ir aš, atvažiuavę į šį kraštą, apsigyvenome viename kaime. Tėvelis dirbo ūkyje, o aš susidraugavau su vietiniais vaikais ir žaisdavau su jais. Pradėjau išmokti anglų kalbos, bet sugadi-

nau savąją. Po kiek laiko tėvelis gavo darbą čia viename fabrike ir mes atsikėlėme į miestą gyventi. Aš lankiau lietuvių savaitgalio mokyklą. Kartą DBLS skyrius rengė Vasario Šešioliktosios šventę ir aš išmokau vieną Maironio eilėraštį padeklamuoti. Kažkas man pasakė, jog į mūsų miestą atsikėlė gyventi vienas ponas, buvęs Nepriklausomoje Lietuvoje mokytojas. Nueik, sako, pas jį, paprašyk ir jis tave pamokys, kaip tą eilėraštį geriau padeklamuoti. Aš įsirašinau ir nuėjau. Nedrąsiai paspaudžiau durų skambutį, ir jas atidarė koks

tai žilas ponas. Aš pasisakiau, ko atėjusi. Nusivedė mane į kambarį pasėdino į minkštą kėdę, ir pats atsisėdo. Jis klausinėjo mane kur augau, ar lankau mokyklą, kaip sekasi mokytis. Pagaliau paprašė padeklamuoti eilėraštį. Aš deklamavau, jis mane taisė. Ir kai padeklamavau paskutinį kartą, jis sėdi ir žiūri į mane, o aš sovju ir nekantriai laukiu ką jis dabar man pasakys. Pagaliau, palingavo savo žilą galvą ir sako:

— Viskas būtų gerai, tik akcentas jau sugadintas.

Mane kaip šaltu vandeniu apipylė. Ką, galvoju sau, mano tėvai lietuviai patriotai, o mano akcentas jau sugadintas. Ir čia pat bestovėdama pasizadėjau: mano akcentas nebus sugadintas. Aš jį pataisyčiau! Ir dabar pasakyk, ponas mokytojau, ar mano akcentas dar vis sugadintas? — kalbėjo ponija gražia suvalkietiška tarme.

Tai buvo ponija Rima Bružinskienė, skautų vedėja Bradforde, dabar gyvenanti JAV

O ar negalėtų kiekvienas jaunuolis jaunuolė taip padaryti? Užsisipirti ir pataisyti savo pagadintą lietuvių kalbos akcentą? Ar negalėtų užsisipirti ir išmokti lietuviškai kalbėti bei rašyti? Reikia tik pasiryžimo, noro ir tautinės ambicijos!

Viktoras Ignaitis.

«Saltinis» 1969

Conhecer, Aprender...

11. Uma zona da Lituânia chama-se Suduva A cidade mais importante é:

- A. 1930,
 B. 1945.
 C. 1933

A. Marijampolė,
 B. Utena,
 C. Kretinga.

12. Seguindo o rio Nemunas, na sua margem direita não muito longe de Kaunas encontra-se um mosteiro, muito conhecido pela sua arte e antiguidade. Seu nome é:

- A. 1936,
 B. 1923,
 C. 1941.

A. Šiluva,
 B. Pažaislis,
 C. Kalvarija.

13. Em que parte da Lituânia encontra-se o monte Medvėgalis?

15.

A. Aukštaitija,
 B. Žemaitija,
 C. Dzūkija.

A primeira igreja da colônia lituana no Brasil foi consagrada em Vila Zelina no ano de:

A. Nome de um passaro.
 B. Nome de um peixe,
 C. Nome de uma flor silvestre.

14. Os aviadores lituanos Steponas Darius e Stasys Girėnas após atravessar o Atlântico desapareceram, não alcançando a Pátria. Isto aconteceu no ano de:

16.

A bandeira lituana possui três cores. De cima para baixo a ordem é:

- A. 450 kilometros.
 B. 150 kilometros,

C. 270 kilometros.

19. O que quer dizer a palavra ŠILAS em lituano?

- A. Um pinheiral,
 B. Uma floresta,
 C. Uma flor.

20. A cidade Kėdainiai encontra-se perto de um rio. O nome deste rio é:

- A. Nemunas,
 B. Dubysa,
 C. Nevėžis.

RESPOSTAS:

11-A, 12-B, 13-B, 14-C, 15-A, 16-C, 17-B, 18-C, 19-A, 20-C.

COZINHA LITUANA

Sopa de beterraba
 Burokų sriuba

Ingredientes:
 Meio quilo de beterrabas (para quatro pratos)
 creme de leite fresco em vidros)

Faça um caldo comum de sopa com todos os temperos e ingredientes comuns (chei-

ros verdes, carne etc) acrescentando meio quilo de beterrabas inteiras, descasadas. Deixe cozinhá-las com o caldo.

Quando estiverem cozidas, retire as beterrabas e passe pelo ralador em lascas. Torne a colocar as beterrabas raladas no caldo e coloque algumas gótas de limão. Dê uma rápida fervura.]

Despeje a sopa na sopeira e junte creme de leite fresco: 4 colheres de sopa para cada prato. Misture rapidamente para não talhar.

Sirva de preferência com pão preto.

Se quizer, à parte, cozinhe batatas com casca em água e sal. Quando estiverem cozidas, descasque-as e corte-as em quatro. Sirva em travessa à parte. Comem-se tanto com a sopa de beterraba como com a sopa de repolho.

VĒL SUSĪTIKĪME

Per eilę metų turėjom Sėo Paulyje graų būrelį katalikiš

kojo jaunimo ATEITININKŲ. Jie ypač gražiai gyvavo vado vaujant «Dėdei Juozui», arba Kun. J. Šeškevičiui. Prisimin kim, kiek jaunimo švenčių su rengėme ir kiek daug «svietelio jos sutraukdavo. Prisiminkim ir vaidinimus, malonius susirinkimus. Kokių veiklių narių turėjome! Jei mus apleidė vienas kitas sendraugis išemigruodamas į Ameriką ar į Kanadą, tai visgi kiti ateitininkai tebebesame kur nors S Paulyje ar jo apylinkėse.]

Kažkaip leidomės gyvenimo aplinkybėms mus išblaškyti ir užmiršimo dulkėms užkloti.

Bet ar ne laikas nusipurtyti dulkes ir vėl atsipeikėti? Štai tas pats mūsų mylėtas ir gerbtas Dėdė Juozas šaukia susirinkti draugėn visus buvusius ir tebesančius ateitininkus — sendraugius, studentus, moksleivius, jaunučius, Susirinkime! Gal ką nors užsimansim ir ateičiai! Iki pasimatant rugsėjo 14 dieną, 14 valandą Ateitininkų ramovėje Zelinoje!..

Sendraugis

J. Kidykas, S. J.

JÉZUITAI ANT MĒNULIO

(pabaiga iš 3 pusl.)

dar kiti 9 jėzuitai gavo savo kraterius: Tėvas Boscovich, Tėvas de Vico, Tėvas Secchi, Tėvas Asclepi, Tėvas Hill, Tėvas Christian, Tėvas Majer, Tėvas Triesnecker ir Tėvas Tacquet. Tačiau Tarp-tautinė Astronomų Sąjunga, susirinkusi į 17 konferenciją, «atėmė» keletą kraterių iš tėvų jėzuitų, o Tėvas Riccioli kalnus pavadino mums gerai žinomais vardais: Alpių, Pirenejų, Kaukazo ir pan. Dabar garsiausių jėzuitų astronomų vardais yra vadinami 23 mėnulio krateriai.

Pirmieji JAV astronautai nušleido «Ramioje Jūroje» ir parsivežė 56 svarus žemės, kuri labai kruopščiai tyrinėjama. Atrodo, kad mėnulyje tikrai nėra bacilų, nes nei astronautai, nei pelės jomis ne užsikrėtė. Iki šiol chemikai nustatė 60 įvairių elementų, bet nežino, kaip jie susijungė. Mėnulio dulksėse rasta mikroskopinių stiklo gabalėlių ir spėjama, kad jie yra sutrupėjusių meteorų likučiai. Paliktas ant mėnulio seismografas jau užregistravo 25 mėnulio drebėjimus. Dalinai juos sukėlė meteoritai. Kadangi mėnulio temperatūra svyruoja tarp 240 laipsnių šilumos ir 250 laipsnių šalčio, greitai susitraukiančios ir išsiplėčiančios uolos išsijudina iš vietos, krenta į kraterių gilumą ir taip pat sukelia mėnulio drebėjimą. JAV astronomai jau pataikė į aluminijaus skydą, paliktą ant mėnulio, lase rio spinduliais. Tokiu būdu jie galės išmatuoti nuotolį tarp žemės ir mėnulio 6 colių tikslumu. Neseniai spaudai pateiktose fotografijose

Mokykla Bendruomenėje

ŠVIETIMO TARYBA TURĖTŲ DAUGIAU KALBĖTI
VYTAUTAS VOLERTAS

MOKINIŲ SKAIČIUS

Didesni rūpesčiai nesileidžia būti pamiršti. Jie beldžia si galvoje, nesitraukia iš miščių maišosi kalbose. Kur skauda, ten užkliūva. Apie tai šnekame. Dėl to skundžiamės ir visur užsimename. Pašaliečiams net pabosta įkyri.

Lietuviškame laikraštyje, kalbant apie tautinį auklėjimą, pašaliečių nėra. Todėl kartojimasis bus nuolatiniu sutiktas ir greičiau pateisintas. Gal net atleistas, jei jį priimsime kaip neišvengiamą būtinybę.

LB Švietimo taryba su cv skelbė, kad šiemet dera padidinti lituanistines mokyklas lankančiųjų skaičių. Prieštaramų nebuvo girdėti — juk tai sveikintinas užsimojimas. Ir įvykdymas, realus. Reikia tik pasiekti neapsisprendžiančius, principiškai neprieštaraujančius tėvus, reikia tik jiems parodyti, kad lituviška mokykla yra svarbesnė už priešastis, dėl kurių jie šeštadieniais vaikus laiko namuose.

Ir štai kyla abejonės, kaip didės mokinių skaičius, jei,

labai gerai matosi astronautų pėdsakai mėnulyje ir visi jų palikti moksliniai instrumentai. Sekantį kartą JAV astronautai nusileis «Audrų Vandenyne» netoli tėvo Riccioli ir tėvo Grimaldi kraterių, ruošdami naują astronomijos veiklą, apie tai jie tikrai nesapnavo.

džiaugdamiesi cv Švietimo tarybos ryžtu, nieko nedarysime? Ar užteks paraginimo lietuviškame? Juk jau ne sykį buvo raginta, net per namus einanti! Bet lėtesnieji tėvai nepašoko ir vaikų neatvežė. Bažnyčioje pamokslas metų paskelbė? Skelbdavo, tačiau stebėklų retai pasitaikydavo.

Štai kur dera LB cv ir Švietimo tarybai kartotis: apylin kėmė ir mokyklos šis ryžtas turi būti primenamas ir primenamas. Juk jau laikas pagalvoti, kokie jaunuoliai galėtų mokyklą lankyti, bet ne lanko, kaip juos griebsimės prikaltinti, kokia įtikinančia kalba reikės su neapsisprendžiančiais tėvais tartis, tartis jų nekaltinant, nesmerkiant, tautinės pareigos neprikaišiojant, nesirodant geresniais už juos, nes šventųjų daugiau privengiama, kaip sau lygaus žmogaus.

Jau reikia ką nors šia linkme daryti. Laikas nestovi, o žodis be pastangų nepavirsta.

MOKYKLOS

Antrasis klausimas, pateisinas kartojimasis pačios mokyklos. Yra vietovių, kuriose atrastų keliolika mokinių, bet lituanistinių mokyklų ten dar nėra. Ir šiandien kai kur pasigendama vaikų darželių, nors jų svarba neabejojame. Pasitaiko net prieštaravimų: paskelbiame mokslo metų pradžią, susilaukiame keletos naujų vaikų, bet jų nepriimame, nes lietuviškai nemoka, tad jiems nesurandame mokykloje vietos.

Lituanistinei mokyklai reikia patalpų ir mokytojų. Su visiškai negalinčiais lietuviškai kalbėti reikia turėti mokančių dirbti žmonių. Tai didoki sunkumai, tai rimtos priežastys. Bet tikslas svarbesnis už suakumus. LB neturi teisės dėl įveikiamų kliūčių pamiršti tautinį auklėjimą ir likti įprastinėje vagoje. Minėjimus organizuoti gali daug kas, bet kūrybingam darbui su jaunimu reikia platumos, kurią randame tik Lietuvių bendruomenėje.

Norisi paliesti ir iš 8 lituanistinės mokyklos skyrių išėjusius. Šie jaunuoliai pirmą rudenį likdami šeštadieniais namie prasitaria, — gaila kad jau viskas baigėsi. Tačiau laikas užklosti jų įgytus išpučius, viskas užmirštama ir jie ima prarasti ryšį su lietuviškuoju gyvenimu: į pasiilksminimus eiti dar mažoki, paskaitų, minėjimų kalbų pilnai dar nesupranta, tautinių šokių grupei žmonių jau užtenka, skautai, ateitininkai susirenka retai, aukštesnės lituanistinės mokyklos nėra, taigi sėdėti namuose, pora braziliečių draugų pasikvietus, pasiausti po gatves, pastoviniuoti prie arbatinių, palandžioti po teatrus, kinus.

Labai gaila, jei LB apylinkės ir tėvai mano, kad aštuoni skyriai vaikų tautinį paruošimą išbaigia. Iš tikrųjų gaila. Keturiolikos, penkiolikos, šešiolikos metų jaunuoliams reikia dar ir kitokio ryšio su lietuvišku gyvenimu, kaip tik sava šeima. Aukštesniosios lituanistinės mokyklos šią tuštumą geriausiai užpildytų. Jų būtinai reikia. Šia tema Švietimo taryba taip pat turėtų daug kalbėti, nesibijodama pasikartojimų. Jie tik naudes atneštų.

ISIDĒMĒTIN! ADRESAI:
LIETUVOS ATSTOVYBES
URUGUAY, MONTEVIDEO

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.Liet. Bendruomenė, pirmas namas p. Juozas Tijunelis
Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TĒVAI JÉZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooca — Tel. 273-0338 arba 92-2263

LIETUVIŲ KALBOS
PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS
LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooca Rua Juatindiba, 20.

Sėkmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios:

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias, Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val., V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

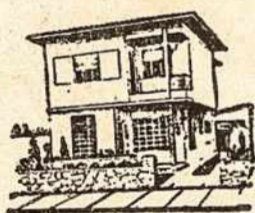
Jačana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10 val Utinga 16,30 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 11,15 val. v. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» RE-
DAKCIJAI IR ADMINISTRA-
CIJAI, TAIP PAT IR SĂO
PAULO LIETUVIAMS JÉZUITAMS
GALITE SIŪSTI LAISKUS
ŠIUO ADRESU
CAIXA POSTAL 4421,
S. PAULO, BRASIL.SKAITYKITE IR
PLATINKITE VIENTELI
PIETŲ AMERIKOS
SAVAITRAŠTI «MŪSŲ
LIETUVA».

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias
statybos medžiagas bei visokius
namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių
bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, doku-
mentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daik-
ų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Incorporações — Condomínios — Loteamentos —
Administração — Compra e Venda de Imóveis.

Administradora e Imobiliaria Bernardes Ltda.

sócio responsável Gil Prestes Bernardes

Praça Antonio Prado, 33, — 4º andar — Conjunto 401
Telefone 33-1443 — São PauloDidelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas
pasiuvinimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São PauloMedžiaga parduodama ir išsimokėjimui
teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

VIENINTILIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra labai žinomas gėrimas
Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau
visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite,
sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643

Telefones: 226-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

— RUA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOOCA — SĀC PAULO, 13

**BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUCMENĖS
TARYBOS POSĖDIS**
Sankiamas rugsėjo mėnesio 13 dieną, 19 valandą
Tėvų Jėzuitų namuose, Rua Juatindiba 20.
Viel Tarybos nariai prašomi atvykti.
Kau. Juozas Šeškevičius
Prezidiumo pirmininkas.

DĒMESIO! DĒMESIO!!

Ar priklausėi kada nors Ateitininkams?

Rugsėjo (setembro) mėnesio 14 dieną, 14 valandą, Ateitininkų Ramovėje, Jaunimo Namuose, Vila Zelinoje šaukiamas visų buvusių ir esančių — sendraugių, studentų, mokytojų ir jaunučių) — Susitikimas — Susirinkimas.

Kadangi nėra galima visiems iš iuntinėti asmeniškų pakvietimus tai maloniai prašome, kad šį pakvietimą perduotų tėvai vaikams, kaimynai kaimynams, draugai draugams, pažįstami pažįstamiems. Už tai iš anksto dėkojame. Laukiame visų atvykstan. Tat iki malonaus susitikimo!

Garbė Kristui!
Su melle,
Jūsų Dėdė Juozas

**LIETUVIŠKOS MIŠIOS
CASA VERDE**

Nossa Senhora das Dores bažnyčioje šį sekmadienį, rugsėjo 7 d. 17,15 valandą. Jas atnašaus Tėvas J. Bružikas, S. J. už a.a. Juozo Matelionio vėlę, «Aušros» choras giesios lietuviškas mišias. Tai bus bene pirmas toks įvykis Casa Verde lietuvų gyvenime.

Kitą sekmadienį, rugsėjo 14 d., šv. Mišios už a.a. Juozą Matelionį bus Tėvų Jėzuitų koplyčioje, rua Juatindiba, 20, Parque da Mooca, 17 valandą. Mišios užprašytos «Aušros» choro, Tas choras jas ir giedos.

ros» choro, Tas choras jas ir giedos.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.

- Cicenas Jonas 125 ncr. Garbės Leidėjas.
- Monika Butierius 100 ncr. Garbės Leidėja.
- Dr. Rudo fas Mekšraitis 40 ncr. Po 30 ncr.: Antanas Muraitis, Pranas Indriūnas. Po 25 ncr.: Romas Guzas, Veronika Jonavičienė, Vencislovas Vasiliauskas 20 ncr., Marcelė Lementavičienė 10 ncr, ir aukų 15 ncr. Šie visi iš Porto Alegre, Rio Grande do Sul. Iš Curitiba, Parana, po 15 ncr.: Juozas Rutelionis, Juozas Lobas, Ana Hnatiuk, Benediktas Zumas ir Bronius Sedys iš Erechim, Rio Grande do Sul po 15 ncr.: Jonas Cizinauskas, Bolyz Ruzgas ir Viktorija Žebrauskas.

Iš S Paulo po 15 ncr.: Ona Jakuienė (Vila Celeste), V. Radzevičienė (V. S Jožo) ir Pelagija Kelerienė (Vila Anastacio), vytaš Bimba, Juozas Juzėnas.

Iš Jundiai Povilas Misiūnas 30 ncr. Ir jis užrašė Antanui Lapieniui į Kanadą 25 ncr.

Namų šventinimas vyks: Vila Buenos Aires, São Miguel, Jardim Popular.

**TAUTOS ŠVENTĖS
MINĖJIMAS**

Rugsėjo 14 d., sekmadienį, per 17 valandos Mišias už

mūsų nusipelnusio tautiečio Juozo Matelionio vėlę melsimės ir už Lietuvos Tautą. Tuoj po jų, Jėzuitų Namų salėje atšvėsime atitinkama programa ir Tautos šventę, Kviečiame joje dalyvauti.

P A D Ē K A

Šv. Juozapo Vyrų Brolija dėkoja p. Jonui Sermukšniui už auvežimą komisijos 31 dieną rugpiučio į Jurubatubą.

SPAUDOS BALIAUS PĒLNAS

Šv. Juozapo Vyrų Brolija įteikė ML Administracijai iš Spaudos Baliaus gautąjį pelną, kurio buvo 300 ncr. Administracija dėkoja visiems Baliauje dalyvavusiems ir savo darbu ar dovanomis prisidėjusiems jam surašti.

A.a. Juozo Matelionio netikėta mirtis pačiame Baliauje nutraukė didelę dalį programos.

Spaudos baliaus proga šv. Juozapo Vyrų Brolija išleis vieną ML numerį.

Kas norėtų Spaudos Baliaus fotografijų, kreipkitės į Foto grafą Zeliną aikštėje (J. Baužio namuose).

LIGONYS.

Vincas Bartkus, Hospital Sorocabana, VI aukštas, 606 kambarys.

Po operacijos grįžo namo p. Mikasė Balbokiėnė, r. Camé, 773, Parque da Mooca.

V. Zelina

MIŠIOS UŽ A. A. POVILĄ PAVILONI Zelinoje, šį šeštadienį, 18,30 val. Užprašė Sv. Juozapo Vyrų Brolija.

GRAŽIOS ISLEISTUVĖS

Praėjusį sekmadienį buvo plėš. Leokadijos Aleknavičiūtės išleistuvių pobūvis Zelinoje. Pradžioje klebonas gerb. prel. P. Ragažinskas padėkojo Leokadijai už gražų pasiūlytą darbą šeštadienį. Iliuanistikos mokyklėleje. Kun. P. Daugintis įteikė jai voką su 620 ncr., kuriuos parūpino Lietuvos Bendruomenės Savitarpio Pagalbos Tarnyba. Aukas davė J. Baltaduo nis 120 ncr., Henrikas Valavičius ir Domininkas Laucius po 50, o po J. Šliesoraitis iš

lietuvų draugų gavo 400 ncr. Jis pranešė, kad prie Pagalbos Tarnybos susidarė būrelis lietuvių, kurie kas mėnesį padės Leokadijai savo įnašais.

Mokytojos Leokadijos vadovaujami vaikučiai atliko meninę programėlę: padainavo lietuviškų dainų, pasakė eilėraščių, pašoko tautinių šokių ir įteikė savo mokytojai gėlių puokštę. Buvo įdomu ir malonu stebėti visus, ypač mažiausius šokant ir dainuojant.

Programai pasibaigus p. M. Vinkšnaitienė įteikė Leokadijai lietuvišką vėliavėlę ir lietuvišką maldaknygę, kurios jai ir Portugalijoje primintų Lietuvą. Geros kelionės ir sėkmės studijose dar palinkėjo Jonas Bajorinas Lietuvos Bendruomenės, «Aušros» choro ir vyrų okteto «Spindulys» vardu Kalbėjo ir kun. Juozas Seškevičius linkėdamas išlikti visada gera susipratusia lietuvaitė.

Šeimyniškose vaišėse dalyvavo visi. Per vaišes «Spindulio» vyrų oktetas sudainavo gražių lietuviškų dainų, o tautiečiai suaukėjo jos studijoms dar 320 ncr. Aukotojų tarpe jaunuolis Vincas Viktoras Bagnys davė 100 ncr.

Plė. Leokadija Aleknavičiūtė dėkojo Baliauje ir prašė ML redakciją pareikšti nuoširdžią padėką visiems dalyvavusiems išleistuvėse ir kaip nors prisidėjusiems. Plė. Leokadija išplauks laivu Portugalijon šio mėn. 13 dieną.

Dėkoju kelionių biuro prezidentui p. WALTER RASKAŠCIAUSKUI ir jo sekretorei plei. P. Mileriutei už malonų ir tvarkingą parūpinimą dokumentų ir bilietų plei. Onai Joteikaitei Čikagon atskristi ir už jos pasitikimą aerodrome.

Ta pačia proga sveikinu savo draugus Kazį Maciulevičių, ir jo šeimą, Alfonsą ir Jautivą Godus ir ponios Bučienės šeimą.

Dėkingas
Vincas Kuliešius.

PASISEKUSI KELIONĖ

Šių metų rugpj. 17 d. autobusu išvykau į Porto Alegre. Reikia nors metuose kartą aplankyti tautiečius, palaimintų namus, paikti kalėdaičius (plotkeles) ir ta pačia proga paprašyti, kad atnaujintų ML prenumeratas.

Išvykau lengvai apsirengęs, nes oras buvo ne tik šiltas bet ir karštas. Autobuse tvanku. Bet kaip nustebau, kad

ATSKIRO
KAINA 0,30

paryčių, už Vacaria miestelie Rio Grande do Sul, pamačiau pro autobuso langą nuo šalnos pabalusias pievas ir namų stogus! Ir šiaip dangstausi ir kitaip, bet šaltis vistiek lenda! duriantį peiliuką! Ji net S. Paulin parsivežiau ir dabar bandau išvaryti saulės spinduliais ir karštais garais A. Juodzevičiaus pirtyje. Tai keliauk šaltyje šiltai neapsirengęs!

Bet tik ta viena naktis ir pirmadienio rytas tebuvo šaltis. Kitos dienos pakenčiamos. Vėsoka tai vėsoka, bet pėkščia kalniuojant visas patogus oras!

Porto Alegre mieste ir apylinkėje aplankiau 60 šeimų. Sekmadienį surengiau jiems lietuviškas pamaldas ir žmonių prisirinko gražus puoklis.

Mišias aukojau už a.a. Bronių Žemaitį, nes radau jį mirusį, o ir našlę žmoną sergančią. Tai nors užprašė mišias, bet pati jose dalyvauti negalėjo, radau ir kitų mirusių tautiečių. Teko juos išbraukti iš ML skaitytojų sąrašo. Mokoje laikraščius par davinėja a.a. Zemačio brolis Jam turėjau perduoti liūdną žinią apie brolio mirtį, kurį jis rengėsi aplankyti.

J. NĀ CICĒNĀ radau išlošusį «grande». Nusipirko loterijos visą bilietą ir laimėjo 250 milijonų senųjų kruzeirų. Tai, sakau, dabar išleisi nors vieną ML numerį. Tuoj paklojo ant stalo 125.000 sen. cr.

Gavau dar vieną garbės lėidėją tai p. Moniką Butierius-Praga. Daug ta proga ateinau jiao ir kiti ML skaitytojai savo prenumeratas, o net 5 gavau naujus skaitytojus.

Grįždamas į S. Paulį sustojau Erechim, Cotegipe ir pagaliau Curitibaje. Čia irgi aplankiau visas lietuviškas šeimynas ir didįjį lietuvių industrialą Joną Stuką, gyvenantį Campo Largo, Parana. Jis turi geležies liejyklą ir samdo 300 carbininkui Laikraščiu palaikyti žadėjo atsiųsti 400 ncr, Nėr ko abejoti kad jis išlaikys savo žodį, o mes jam paplosim.

Parsikasčiau iš kelionės rugpjūčio 28 d. 2 val. ryto. Jei ne tas peiliukas palindęs pomenčia, tai kelionę būčiau višiskai patenkintas.

«Mūsų Lietuvos»
Administratorius

Liet. Kat. Šv. Juozapo Vyrų Brolijos

VEIKLOS KALENDORIUS.

Spalių 19 d. piknikas į Jurubatubą.

Lapkričio 16 d. Piknikas Praia Grande, Santos.

Atende se com hora marcada
DR. JONAS NICIFORCIUKAS
Cirurgiāo Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X
Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

DR. ANTONIO SIAULYS
C. R. M. 10.647
Cirurgiāo da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Fartos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

ADVOKATĖ IRENA GRITĒNAS — SPINA
praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,
Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.o andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.